

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2018r.

Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu Wydział VI Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Izabela Hantz – Nowak

Protokolant: prakt. sąd. Zuzanna Kasperska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań Wilda -----

po rozpoznaniu dnia 10.10.2018 r.

sprawy :

K. J. c. P. i J. zd. L., ur. (...) w m. R.

oskarżonej o to, że:

w dniu 21.04.2018r. na terenie C. A. w P. ul. (...) w sklepie (...) dokonała uszkodzenia struktury materiału poprzez wycięcie dziury w 2 parach spodni jeansowych T. H. (...) o wartości 449,99 zł oraz (...) o wartości 599,00 zł powodując łącznie straty 1048,99 zł na szkodę (...)

tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 kk

I. Oskarżoną K. J. uznaje za winną popełnienia w sposób opisany wyżej przestępstwa z art. 288 § 1 kk i za to na podstawie art. 288 § 1 kk wymierza oskarżonej karę grzywny 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) zł każda.

II. Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonej obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 1048,99 (jeden tysiąc czterdzieści osiem 99/100) zł na rzecz (...).

III. Na podstawie art. 627 kpk oraz art. 1, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 40 zł i opłatę w kwocie 160 zł.

/-/ SSR I. Hantz – Nowak

UZASADNIENIE

W dniu 21 kwietnia 2018r. świadek K. O. (1) pracownik ochrony w sklepie (...) w C. A. został poinformowany o zatrzymaniu kobiety, która chciała ukraść odzież. Kobieta zabrała do przymierzalni dwie pary spodni marki T. H., a opuściła przymierzalnię bez tych spodni. Zostało to zarejestrowane na monitoringu. Spodnie pozostały w przymierzalni, zostały odnalezione przez pracowników dopiero w dniu 24.04.18r., gdy była dostawa towaru i wówczas zostały zauważone. Spodnie te nie miały klipsów zabezpieczających, były uszkodzone i nie nadawały się do dalszej odsprzedaży. Po Z monitoringu wynika, że kobieta po opuszczeniu przymierzalni została zatrzymana przy przekraczaniu bramek, wówczas wyjęła z posiadanej torby inną odzież. Łączna wartość uszkodzonych rzeczy to kwota 1048,99 zł.

Oskarżona K. J. ma 31 lat, wykształcenie wyższe, jest zatrudniona w firmie (...) i zarabia ok. 1500 zł miesięcznie, jest panną, nie była karana.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- wyjaśnień oskarżonej (k. 24-26)

- zeznań świadków: K. O. (1) (k. 1-3)

- dokumentów w postaci: notatka (k. 10), płyta (k. 8), zdjęcia (k. 12-13, 18), notatki (k. 17) karta karna (k. 28, 44).

Oskarżona K. J. w postępowaniu przygotowawczym przyznała się do zarzucanego jej czynu. Wyraziła skruchę i chęć dobrowolnego poddania się karze. Sąd dał wiarę jej wyjaśnieniom, jako pozostającym w zgodzie z zeznaniami świadka K. O. i zebranymi dokumentami.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka K. O. (1) albowiem jego zeznania były spójne, konsekwentne, pozostają w zgodzie z nagraniem z monitoringu oraz z zebranymi dokumentami.

Sąd dał wiarę dokumentom wskazanym w ustaleniach stanu faktycznego, gdyż zostały sporządzone przez uprawnione osoby, w granicach ich kompetencji, nie były kwestionowane przez strony, a Sąd nie znalazł podstaw, by to uczynić z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, oskarżona zachowaniem swym wyczerpała znamiona przestępstwa z art. 288 § 1 kk.

W dniu 21.04.2018 r. na terenie C. A. w P. ul. (...) w sklepie (...) dokonała uszkodzenia struktury materiału poprzez wycięcie dziury w 2 parach spodni jeansowych T. H. (...) o wartości 449,99 zł oraz (...) o wartości 599,00 zł powodując łącznie straty 1048,99 zł na szkodę (...), czyli dopuściła się przestępstwa z art. 288 § 1 kk.

W ocenie Sądu, wina i sprawstwo oskarżonej w sposób jednoznaczny wynika z zeznań świadka K. O. (1) a także dokumentów i płyty z monitoringu. Oskarżona biorąc do przymierzalni dwie pary spodni dokonała ich uszkodzenia, czyniąc je nie przydatne do dalszej sprzedaży. Oskarżona działała umyślnie z zamiarem bezpośrednim uszkodzenia elementów odzieży.

Zgodnie z brzmieniem art. 288 § 1 k.k. przestępstwa uszkodzenia mienia dopuszcza się ten, kto cudzą rzecz niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku. Przedmiotem bezpośredniego działania sprawcy przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. jest cudza rzecz.

Przestępstwo uszkodzenia mienia należy do przestępstw umyślnych, to jest zachowanie sprawcy musi być ukierunkowane na określony cel, którym jest uszkodzenie cudzej rzeczy. Niezbędnym warunkiem przypisania przestępstwa uszkodzenia jest działanie umyślne. Niezbędne jest zatem wykazanie, iż sprawca miał świadomość znaczenia swojego działania, to znaczy tego, że chciał zniszczyć cudzą rzecz ruchomą.

Przestępstwo uszkodzenia mienia jest przestępstwem materialnym. Do jego znamion należy skutek w postaci uszkodzenia rzeczy.

Odnosząc powyższe rozważania teoretyczne do realiów przedmiotowej sprawy należy uznać, iż oskarżona swoim zachowaniem wypełniła wszystkie znamiona zarzucanego jej czynu, to jest dokonania przestępstwa uszkodzenia mienia. Nie ulega wątpliwości, że zamiarem oskarżonej była chęć uszkodzenia odzieży.

Uznając sprawstwo i winę oskarżonej za udowodnione w zakresie opisanym powyżej Sąd przystąpił do wymierzenia jej kary adekwatnej do stopnia zawinienia, społecznej szkodliwości popełnionego przez nią czynu, a także uwzględniając cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie kara winna osiągnąć w stosunku do oskarżonej oraz warunki i właściwości

osobiste oskarżonej. Ponadto, orzeczona kara powinna spełniać rolę w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Kara wymierzona oskarżonej winna przede wszystkim uwzględniać motywację i sposób jej zachowania, rodzaj i stopień naruszenia ciążących na niej obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstw. Ponadto Sąd, wymierzając kary – zgodnie z dyspozycją art. 53 § 2 k.k. – uwzględnił także właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób jego życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.

Przy wymiarze kary Sąd, kierując się dyrektywami wymiaru kary zawartymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. miał na uwadze tak okoliczności obciążające jak i łagodzące dotyczące oskarżonej. I tak, w pierwszej kolejności Sąd jako okoliczności łagodzącej przyjął nie karalność oskarżonej, jako okoliczność obciążającą ją przyjął działanie na szkodę sklepu oraz wysokość szkody. Mając na względzie powyższe orzeczono karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych po 20 złotych każda. W ocenie Sądu, kara grzywny spełnia stawiane przed nią cele i uwzględnia wszelkie okoliczności mające na nią wpływ, uwzględnia sytuację finansową oskarżonej i jej możliwości zarobkowe.

W pkt II wyroku Sąd orzekł obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 1048,99 zł na rzecz pokrzywdzonego (...).

W punkcie III wyroku Sąd na podstawie art. 627 kpk i art. 1, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 40 zł i opłatę w kwocie 160 zł, uznając brak podstaw do zwolnienia.

/-/ SSR I. Hantz – Nowak